

פרשת אם-בזקתי תלכו התשפ"ד

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

Today's shiur is l'ilui nishmat

Yitzchak Ben Avraham Z"l

Dedicated by his daughter Jane Medved

1. ויקרא פרק כז פסוק לד (פרשת בחקותי)
(לד) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:
2. ויקרא פרק כה פסוק א - ב (פרשת בהר)
(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: (ב) זָכַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתְךָ אֲלֵהֶם כִּי תֵבֵאוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לָּהּ:
3. רש"י ויקרא פרק כה פסוק א (פרשת בהר)
בְּהַר סִינַי - מֵה עֲנִין שְׁמִיטָה אֲצֵל הַר סִינַי, וְהֵלֵא כָל הַמִּצְוֹת נֹאמְרוּ מִסִּינַי, אֲלֵא מֵה שְׁמִיטָה נֹאמְרוּ
כִּלְלוּתִיָּה וּפְרִטוּתִיָּה וְדַקְדוּקִיָּה מִסִּינַי, אִפֵּי כּוֹלֵךְ נֹאמְרוּ כִּלְלוּתִיָּהוּ וְדַקְדוּקִיָּהוּ מִסִּינַי, כִּךְ שְׁנוּיָה בְּתוֹרַת
כֹּהֲנִים. וְנִרְאֶה לִי שְׁכֵךְ פִּירוּשָׁה לְפִי שְׁלֵא מְצִינוּ שְׁמִיטָת קַרְקָעוֹת שְׁנִשְׁנִית בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב בְּמִשְׁנֵה
תוֹרָה, לְמַדְנֵה שְׁכִלְלוּתִיָּה וּפְרִטוּתִיָּה כּוֹלֵךְ נֹאמְרוּ מִסִּינַי, וּבֵא הַכְּתוּב וּלְמַד כֵּאֵן עַל כָּל דְּבוּר שְׁנִדְבַר
לְמֹשֶׁה שְׁמִסִּינַי הִיוּ כּוֹלֵם כִּלְלוּתִיָּהוּ וְדַקְדוּקִיָּהוּ, וְחִזְרוּ וְנִשְׁנוּ בְּעֶרְבוֹת מוֹאָב:
4. רשב"ם ויקרא פרק כה פסוק א (פרשת בהר)
בְּהַר סִינַי - קוֹדֵם שֶׁהוּקָם אוֹהֵל מוֹעֵד:
5. אבן עזרא ויקרא פרק כה פסוק א (פרשת בהר)
בְּהַר סִינַי אֵין מוֹקֵדֵם וּמֵאוּחַר בְּתוֹרָה. וְזוּ הַפְּרִשָׁה קוֹדֵם וְיִקְרָא, וְכָל הַפְּרִשָׁיוֹת שֶׁהֵם אַחֲרָיו, כִּי הַדְּבוּר
בְּהַר סִינַי, וְעַתָּה כֵּרַת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּפְרִשָׁת וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים, וְהַזְכִּירָה בְּמִקוֹם הַזֶּה לְחֵבֵר תִּנְאִי
הָאָרֶץ. וְכֹאשֶׁר אָמַר עַל הָעֲרִיּוֹת, כִּי בְּעֶבּוֹרֵם תִּקְיֵא הָאָרֶץ אוֹתָם, כֵּן אָמַר בְּפְרִשָׁת אִם בְּחֻקֵּי עַל
שְׁבֻתוֹת הָאָרֶץ, וְהַזְכִּיר בְּתַחֲלָה פִּי' הַשְּׁבֻתוֹת:
6. שמות פרק כד פסוק ג - ח (פרשת משפטים)
(ג) וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לְעַם אֶת כָּל־דְּבָרֵי ה' וַיָּאֵץ כָּל־הָעָם וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה: (ד) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל־דְּבָרֵי ה' וַיִּשְׁכַּם בְּבֹקֶר וַיִּבְנֶן מִזְבֵּחַ תַּסַּח הַהָר וַיִּשְׁתִּים עֲשָׂרֵה
מִצְבֵּה לְשִׁנַּיִם עֲשָׂר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: (ה) וַיִּשְׁלַח אֶת־נֹעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֵלֶת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַה'
פָּרִים: (ו) וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשְׂם בְּאֵגְלֵת וַיִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ: (ז) וַיִּקַּח סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי
הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: (ח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם־
הַבְּרִית אֲשֶׁר פָּרַת ה' עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
7. בכור שור ויקרא פרק כה פסוק א (פרשת בהר)
בְּהַר סִינַי. כָּל הַפְּרִשָׁיוֹת כּוֹלֵךְ שֶׁל מַעֲלָה מֵרֵאשׁ הַסֵּפֶר עַד כֵּאֵן נֹאמְרוּ מֵאֵהֵל מוֹעֵד, וְכוֹלָה שְׁיִיכִי
בֵּאֵהֵל מוֹעֵד: הַקְּרִבְנוֹת הַטְּהוֹרוֹת וְהַטְּמְאוֹת שְׁצִרִיכִין לִיזְהַר מְלִיכָנָס וּמִלֵּאכּוֹל בְּקוֹדֵשׁ בְּטוֹמָאָה, כִּגּוֹן
זִבִּים וּמִצּוֹרְעִים וּבְעֵלֵי קִרְיִים וְיוֹלָדוֹת וּמְלוּאִים וְכָל הָעֲנִיִן, אֲבָל אֵילוֹ שְׁנֵי הַפְּרִשָׁיוֹת בְּהַר סִינַי וְאִם
בְּחֻקֵּי לֹא שְׁיִיכִי כָּל כֵּךְ לֵאֵהֵל מוֹעֵד וְלֹא לְכַהֲנִים וְנֹאמְרוּ בְּהַר סִינַי. וּמִיָּהוּ מִשּׁוֹם דְּשִׁיכִי קִצַּת
שְׁמִדְבוּרוֹת בְּשִׁבְעִיעִית וְיֻבֵּל וְעֶרְכִין דְּשִׁיכִי בְּכַהֲנִים, שֶׁהַכְּהֵנִים מְקַדְשִׁים הַשְּׁנִים, וּבִיּוֹבֵל כְּתִיב: "וְהַעֲבַרְתָּ
שׁוֹפָר תְּרוּעָה"¹, וְכְתִיב: "וּבְנֵי אֶהְרֹן הַכְּהֵנִים יִתְקַעוּ בְּחֻצּוֹצְרוֹת"². וְגַם מְדַבְּרִים בְּחֻרְמִים שֶׁהֵם לְכַהֲנִים,

ובערכין שהכהנים מעריכין, נצטרפו הכא בתורת כהנים. ומשום דלא תיסק אדעתין דנאמרו באהל מועד, כתב דבהר סיני נאמרו.³

8. הזקוני ויקרא פרק כה פסוק א (פרשת בהר)

בהר סיני כל מקום שנאמר בהר סיני, בו בהר נאמר קודם רדתו בתשרי. וגם פרשה זו נאמרה ממחרת מתן עשרת הדברות. ומה שנכתבו פרשיות הללו כאן בספר תו"כ היינו טעמא, משום דאית בהו מצות שמיטים ויובלות דשייכי בהו כהנים. וכדכתיב והעברת שופר תרועה וגו' וכתיב ובני אהרן יתקעו וגו', ואית בהו מצות חרמים שהם לכהנים, וערכים שהכהנים מעריכין. כאן פירש"י, לפי שלא מצינו שמטת קרקעות שנשנית בערבות מואב כו', כלומר אחר שנאמר כאן פרשת עבד עברי ונשנית היא במשנה תורה בפרשת ראה, וזו שמטת קרקעות לא נשנית שם. למדנו - בעל כרחינו - שכללותיה ופרטותיה נאמרו מסיני - א"כ בהר סיני דהכא קרא יתירה הוא, אלא בא ולמד כאן - על כל דבור ודבור שנדבר למשה - כגון שאר מצוות וכל עניני שמיטות ואפילו פרשת עבד עברי - שמסיני היו כללותיהם ופרטותיהם ודקדוקיהם וחזרו ונשנו בערבות מואב - כמו שמצינו פרשת עבד עברי שנא' כאן ונשנית בערבות מואב.

9. מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ג

ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם. אכל לא שמענו מהיכן קרא באזניהם. רבי יוסי בר' יהודה אומר, מתחלת בראשית ועד פאן; רבי אומר, מצוות שנצטווה אדם הראשון ומצוות שנצטוו בני נח ומצוות שנצטוו במצרים ובמרה ושאר פל המצוות פלן. - ר' ישמעאל אומר, בתחלת הענין מה הוא אומר, ויקרא פה בג' ושבתה הארץ שבת לה' - שש שנים תזרע שדך וגו', שמיטים ויובלות ברכות וקללות; בסוף הענין מה הוא אומר, שם ויקרא/כו מו' אלה הנקיים והמשפטים והתורת. אפרו מקבלין אנו עלינו, פנין שראה שקבלו עליהם נטל הדם וזרק על העם, שני שמות כד^ח ויקח משה את הדם ויזרק על העם. אומר להם, הרי אתם קשורים ענובים תפוסים, מחר בואו וקבלו עליכם המצוות פלן. ...

10. רמב"ן ויקרא פרק כה פסוק א (פרשת בהר)

וידבר ה' אל משה בהר סיני - מה ענין שמיטה לענין הר סיני, והלא נאמרו כל המצות מסיני, אלא מה שמיטה נאמרו כללותיה ופרטיה ודקדוקיה מסיני אף כולן נאמרו כללותיהן ופרטיהן ודקדוקיהן מסיני, כך שנויה בתורת כהנים (ריש הפרשה). ונראה לי שכך פירושו, לפי שלא מצינו שמיטת קרקעות שנשנית בערבות מואב למדנו שכללותיה ופרטיה כולן נאמרו מסיני, ובא הכתוב ולימד כאן על כל דיבור שנדבר למשה בסיני שמסיני היו כללותיהן ודקדוקיהן וחזרו ונשנו בערבות מואב, לשון רש"י. ואינו נכון בעיני כלל, שהרבה מצות כשמיטה שלא נשנו בערבות מואב ונדע בהן שנאמרו כללותיהן ופרטיהן מסיני או באהל מועד. ועוד מנין שהוקשו שאר הדברות שנשנו בערבות מואב לשמיטה ולא היו כללותיהן מסיני ופרטיהם בערבות מואב, וכן היה ראוי יותר לומר כי הנשנות נשנו לבאר פרטיהם כי לא נאמרו בסיני אלא כללותיה: אבל הברייתא השנויה בתורת כהנים פירושה ברור, שהשמיטה נאמרו כללותיה מסיני דכתיב בפרשת ואלה המשפטים (שמות כג יא) והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך וגו', ואלו דיני השמיטה בדרך כלל, ובכאן חזר ואמר כי בהר סיני עוד נאמרו כל פרטיה שהרי כולם נזכרו בפרשה הזאת, ובסוף הענין (להלן כז לד) כתיב אלה המצות אשר צוה ה' את משה אל בני ישראל בהר סיני, להקיש כל המצות אל השמיטה הנזכרת שכולן היו כן שנאמרו בכלל ופרט והכל מסיני: וכן שנו שם בתורת כהנים (סוף סיפרא), אלה המצות, אין נביא רשאי לחדש עוד דבר מעתה. אשר צוה ה' את משה, כדאי השליח לשולחו. את משה אל בני ישראל, זכות ישראל גרמה. בהר סיני, שכולם נאמרו מסיני. עד כאן בת"כ. אבל ענין ערבות מואב, שנצטווה שם משה לבאר התורה לבנים, כך נראה לי וזה כפתור ופרח:

וענין הפרשה הזאת שנכתב בכאן, אמר ר"א כי זאת הברית הכתובה בפרשת ואלה המשפטים (שמות כד ז), וכשקבלו על נפשם נעשה ונשמע אז נכרתה הברית ואמר להן כל הפרשה הזאת. והזכירה

במקום הזה לחבר תנאי הארץ, כי כאשר אמר על העריות כי בעבורם תקיא אותם הארץ (לעיל יח כח) כן אמר בפרשת אם בחקותי על שבתות הארץ (להלן כו לד), והוצרך תחילה להזכיר השבתות: ולפי דעתי כי נכתבה כאן בסדר נכון, כי פירוש "בהר סיני" בעלותו שם לקבל לוחות שניות: וביאור הענין, כי בתחילת ארבעים יום הראשונים של לוחות הראשונות כתב משה בספר הברית את כל דברי ה' ואת כל המשפטים הנאמרים שם ויזרוק דם הברית על העם (שמות כד ח), וכשחטאו בעגל ונשתברו הלוחות כאילו נתבטלה הברית ההיא אצל הקדוש ברוך הוא, וכשנתרצה הקדוש ברוך הוא למשה בלוחות שניות צוהו בברית חדשה שנאמר (שם לד י) הנה אנכי כורת ברית, והחזיר שם המצות החמורות שנאמרו בסדר ואלה המשפטים בברית הראשונה ואמר (שם פסוק כז) כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: ורצה הקדוש ברוך הוא להחמיר עליהם בברית הזאת השנית שתהיה עליהם באלות ובקללות, ושתהיה כראשונה על כל המצות הראשונות ועל כל המשפטים כמו שנאמר בברית הראשונה (שם כד ג) את כל דברי ה' ואת כל המשפטים, ולפיכך אמר בכאן בסוף התוכחות (להלן כו מו) אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה, הוא רומז אל כל המצות והמשפטים שנאמרו בברית הראשונה בסדר ואלה המשפטים שהיו כולן בברית הזאת: והנה בספר הברית הראשון נאמרה השביעית בכלל כמו שהזכרתי, שנאמר וְהִשְׁבִּיעַתָּ תִּשְׁמַטְנָה וְנִשְׁפָּתָה וכו' [וְאָכְלוּ אֶבְיָי עִמָּה וַיִּתְּרָם תֹּאכְלֵם תִּנְתֵּן הַשְּׂדֵה כְּנֹעַמָה לְכַרְמָה לְזִיתָה:] ועתה בברית הזאת השנית נאמרה בפרטיה ודקדוקיה ועונשיה. ובעת הברית הראשונה שהוא בארבעים יום ראשונים נצטוו משה על המשכן, וכשנתרצה לו הקדוש ברוך הוא וצוהו לכרות להם ברית שניה ירד משה ויצום את כל אשר צוה ה' אותו בהר סיני והיה מעשה המשכן מכללם, ואז הקהיל משה את כל עדת בני ישראל ואמר להם ככתחילה (שמות לה א) אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם במלאכת המשכן. והנה קבלו הדבר בשמחה, ויצאו מלפניו מיד ובאו כולם ונתנו הנדבה ועשו המשכן והשלימו מלאכתו. וכאשר הוקם, מיד "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד" (ויקרא א א) וצוהו בקרבנות ובכל תורת כהנים, ומשה צוה הכל אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל מיד: וכאשר השלים אמר להם עוד צוה אותי השם בהר סיני לפרש לכם השמיטה והיובל ולכרות לכם על כל המצוה והמשפטים ברית חדשה באלה ובשבועה: ולא הוצרך עתה שיוזבח זבחים ויזרוק חצי הדם על העם וחצי הדם על המזבח כאשר עשה בראשונה, אבל קבלו עליהם הברית הראשונה באלות ובקללות אלה. וזה טעם "אשר נתן ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני" (להלן כו מו), כי הוא הנותן להם בברית הזאת כי מחל להם על פי התנאים האלו כמו שפירשתי בסוף כי תשא (שמות לד כז): וכן ברית ערבות מואב כן היה, שקבלו עליהם התורה באלות ובקללות ההם, והיא הברית, כמו שנאמר (דברים כח ט) אלה דברי הברית אשר צוה ה' את משה לכרות את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב. ואמת אמרו שבתנאי הארץ השמיטה והיובל כאשר יזכיר בתוכחות (להלן כו לד לה), ועל זה נתפרשו בברית הזאת השנית:

11. שמות פרק ב פסוק כג - כה (פרשת שמות)

(כג) וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֶבֶדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֶבֶדָה: (כד) וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אֲבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: (כה) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַע אֱלֹהִים: ס

12. שמות פרק ג פסוק ו - ח (פרשת שמות)

(ו) וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתַּר מִשֵׁה פָנָיו כִּי יָרָא מֵהַבְּיֹט אֶל־הָאֱלֹהִים: (ז) וַיֹּאמֶר ה' רָאָה רָאִיתִי אֶת־עַנְיִי עָמִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו כִּי

יִדְעָתִי אֶת־מַכְאִבֵּיו: (ח) וְאֵרָד לְהַצִּילֹו מִיַּד מִצְרַיִם וְלִהְעֲלֹתֹו מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנִזִּי וְהַיְבוּסִי:

13. שמות פרק ד פסוק ה (פרשת שמות)

(ה) לִמְעַן יֵאֱמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֵלֶיךָ ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

14. שמות פרק ו פסוק ב - ה (פרשת ורא)

(ב) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה': (ג) וְאָרָא אֶל־אַבְרָהָם אֱלִי־יִצְחָק וְאֵל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמִי ה' לֹא נִוְדָעָתִי לָהֶם: (ד) וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּם לֵתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מְגֵרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהֶּ: (ה) וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אִתְּם וְאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי:

15. שמות פרק לב פסוק יא - יד (פרשת כי תשא)

(יא) וַיִּתֵּל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו ה' אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה ה' יַחַרָּה אַפָּי בְּעַמִּי אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְכַח חֲזָקָה: (יב) לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאֶם לְהָרֹג אֹתָם בְּהָרִים וְלִכְלֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנַּחְתָּם עַל־הָרָעָה לְעַמִּי: (יג) זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עַבְדְּךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֶרְבָּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתְּךָ לְזַרְעֲכֶם וְנִחַלְוִי לְעַלְמִם: (יד) וַיִּנְחַם ה' עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: פ

16. ויקרא פרק כו (פרשת בחקותי)

(יא) וַנִּתְתִּי מִשְׁפָּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם: (יב) וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִנִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעַם: (יג) אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהַיְוֵת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְוֵת עַלְכֶם וְאוֹלָךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת: פ (יד) וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כְּלֵי־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: (טו) וְאִם־בְּחַקְתִּי תִמָּאֲסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטֵי תִגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־מִצְוֹתֵי לְהַפְרֹכֶם אֶת־בְּרִיתִי...: (טז) וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי: (כז) וְהִלַּכְתִּי אִתְּךָ וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שָׁבַע עַל־חַטָּאתֵיכֶם: (כח) וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נַקְמַת בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וּשְׁלַחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְתֶם בְּיַד־אוֹיְבֵי...: (כט) וְאֶכְלְתֶם בָּשָׂר בְּנֵיכֶם וּבָשָׂר בְּנִיתְכֶם תֹּאכְלוּ: (ל) וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בְּמִיתְכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמְנֵיכֶם וְנִתְתִי אֶת־פְּגָרֵיכֶם עַל־פְּגָרֵי גֵלוֹלֵיכֶם וּגְעַלְהָ נַפְשֵׁי אֶתְכֶם: (לא) וְנִתְתִי אֶת־עָרֵיכֶם חֲרָבָה וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אֶרְיֵחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם: (לב) וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עֲלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הִישָׁבִים בָּהֶּ: (לג) וְאַתְכֶם אֲזַנְהָ בְּגוֹיִם וְהִרִיקְתִּי אֶתְרֵיכֶם חֲרֹב וְהִיָּתָה אֶרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה: (לד) אֲזִי תִרְצָה הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתֵּיךָ כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיכֶם אֲזִי תִשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצַת אֶת־שִׁבְתֵּיךָ: (לה) כָּל־יְמֵי הַשְּׁמָה תִשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא־שִׁבְתָּה בְּשִׁבְתֵּיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עֲלֶיהָ: (לו) וְהִנְשָׂאֲרִים בָּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּף בְּלַבְבְּכֶם בְּאֶרְצָת אֵיבֵיכֶם וְרַחַף אִתְּם קוֹל עֲלֶיהָ גִדְף וְנָסוּ מִגִּסְת־חֲרֹב וְנָפְלוּ וְאִין רִדְף: (לז) וְכִשְׁלוּ אִישׁ־בְּאֵתֵי כַּמְפָּנֵי־חֲרֹב וְרַחַף אִין וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לְפָנַי אֵיבֵיכֶם: (לח) וְאַבְדַּתֶּם בְּגוֹיִם וְאֶכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֵיבֵיכֶם: (לט) וְהִנְשָׂאֲרִים בָּכֶם יִמְלֹכוּ בְּעוֹנֵם בְּאֶרְצָת אֵיבֵיכֶם וְאַף בְּעוֹנֵת אֲבֹתָם אִתְּם יִמְקוּ: (מ) וְהִתְרַדְדוּ אֶת־עוֹנֵם וְאֶת־עוֹנֵם אֲבֹתָם בְּמַעַלְמֵם אֲשֶׁר מַעַלְוֵי־כִי וְאַף אֲשֶׁר־הִלְכוּ עִמִּי בְּקָרִי: (מא) אִף־אֲנִי אֶלְךָ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אִתְּם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיכֶם אוֹ־אֲזִי יִפְּנֹעַ לְבַבְכֶם הָעֶרְלִי וְאֲזִי יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם: (מב) וְזִכַּרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: (מג) וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מֵהֶם וְתִרְצֵן אֶת־שִׁבְתֵּיךָ בְּהַשְׁמָה מֵהֶם וְהֶם יִרְצוּ אֶת־עוֹנֵם יַעַן וַיִּבְעֹנוּ בְּמִשְׁפָּטֵי מֵאֲסוּ וְאֶת־חַקְתִּי גְעַלָה נַפְשָׁם: (מד) וְאִף־גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֵיבֵיכֶם לֹא־מֵאֲסוּתִים וְלֹא־גַעַלְתִּים לְכַלְתֶּם לְהַפְרִי אִתְּם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: (מה) וְזִכַּרְתִּי לָהֶם בְּרִית רַאשֻׁגִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינַי הַגּוֹיִם לְהַנִּיחַ לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי ה': (מו) אֵלֶּה הַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן ה' בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַד בְּתָרִי סִינַי בְּיַד־מֹשֶׁה: